

Επί του θέματος

MARIANA PYRGIOTI

Ο Ιονέσκο και το Καποδιστριακό

ΚΥΡΙΑΚΗ πρώι, με μια κούπα ζεστό καφέ στην πλιόλουστη αλλά παγωμένη Κοζάνη, όπου ήμουν για δουλειά... Στην τηλεόραση, στο Mega συγκεκριμένα, ο πρύτανης Θ. Φορτοάκης μιλάει για τα γνωστά επεισόδια και εξηγεί, απαντά, τοποθετείται κλπ. Κάποια στιγμή γίνεται live σύνδεση με δημοσιογράφο του σταθμού και στο πλάι του φοιτητής εκ των πρωταγωνιστών της διακοπής της συνεδρίασης της Συγκλήτου. Με πολύ ήρεμο ύφος ο φοιτητής αρχίζει να παραθέτει τη δική του επιχειρηματολογία, τις θέσεις των φοιτητικών συλλόγων, που δεν συμπίπτουν φυσικά με τις θέσεις του πρύτανη, την αντίθεσή τους για το νέο νόμο πλαίσιο κλπ. Μέχρι εκεί, παρόλο που ήταν σαφής η τακτική που ακολουθούσε ο νεαρός φοιτητής, παρακολουθούσα προσεκτικά και χωρίς ιδιαίτερη αντίδραση τα όσα έλεγε. Πώς λέμε μια πολιτισμένη συζήτηση

που την παρακολουθείς, διαφωνείς με τον ένα συνομιλητή, αλλά δεν βγαίνεις από τα ρούχα σου; Αυτό!

ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ στιγμή όμως ο φοιτητής διατύπωσε την εξής θέση: Ο πρύτανης εκλέγεται από ένα συγκεκριμένο, περιορισμένο αριθμητικά εκλεκτορικό σώμα, ενώ οι εκπρόσωποι των φοιτητών από χιλιάδες εκλέκτορες. Ποιος λοιπόν -ήταν το νόμα- έχει δημοκρατική νομιμοπόιηση και ποιος όχι; Ειλικρινά είχα την αίσθηση ότι παρακολουθούσα ξαφνικά το θέατρο του παραλόγου, μια παράσταση κάποιου κρυφού έργου του Ιονέσκο, που μόλις ανακαλύφθηκε και κάνει πρεμέρα στην Ελλάδα.

ΑΝ ΘΕΩΡΗΣΟΥΜΕ ότι υπάρχουν φοιτητές που στα σοβαρά πιστεύουν τα παραπάνω και ότι δεν είναι ένα λαϊκιστικό επιχείρημα έτσι για να

ακούγεται ωραία και να καιδεύει τα αυτιά των συνομιλικών, τότε είμαστε πιο τριτοκοσμική χώρα απ' ό,τι πιστεύουμε. Οι νέοι άνθρωποι, αφού πασχίζουν επί τρία - τέσσερα χρόνια ως μαθητές για να πετύχουν την εισαγωγή τους σε ένα ΑΕΙ, γίνονται φοιτητές. Δηλαδή πηγαίνουν στο Πανεπιστήμιο για να συνεχίσουν τις σπουδές τους, πηγαίνουν σε ένα χώρο που λειτουργεί δημοσίᾳ δαπάνη, όπου οι διδάσκοντες έχουν επενδύσει τη μισή ή και παραπάνω ζωή τους για να είναι σε θέση να διδάξουν το αντικείμενό τους.

ΟΜΩΣ στη συνέχεια κάποιοι θεωρούν πολύ λογικό να αξιολογούν το κύρος, τις γνώσεις, την επάρκεια των διδασκόντων και δη του πρύτανη, βάζοντας το εκπληκτικό κριτήριο με πόσες ψήφους εξελέγη! Λες και είναι πολιτευτής και τον ψηφίζει ο νομός του! Κι ακόμη πιο τρελό, ποιοι τον εκλέγουν: Είναι οι πολλοί ή είναι μια... μειοψηφία; Διότι οι πολλοί, δηλαδή εξ ορισμού οι φοιτητές, είναι ο λαός και ο λαός αποφασίζει, όχι μια... ολιγαρχία!